

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 252. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234145472/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

— Saa, sagde Fru Lund: nu skænder Lucie igen. Aa, Du, det er ikke let. Naar hun blot vilde blive siddende. Men hun vil jo ta'e med i alt, og hun er ikke renlig. Snart staar hun over Maden, og snart reder hun Senge ...

Fru Lund rystede paa sit Hoved og Ida smilede, mod sin Vilje: Der var nok dem paa Egnen, hvem det faldt lidt svært at spise i Skovridergaarden, fordi Lucie stod over Maden ...

— Men, sagde Fru Lund, det er som jeg siger til Lund: hun maa jo dog ha'e Lov at dø her.

„Studenten“, den yngste af „Drengene“, stak Hovedet ind ad Havedøren:

— Er det Ida, sagde han: kom ud, kom ud. Vi plukker Kirsebær.

Nede omkring Kirsebærtræerne lo og skreg den hele Ungdom. To af „Drengene“ hang i Grenene og plukkede og kastede ned.

— Er det Ida, raabte den ene.

— Halløj. Ida fik to Kirsebær i det opadvendte Ansigt.

De unge Piger greb Bærrene og lo:

— Aa, aa ... Kirsebærrene fløj.

— Aa, aa ... Hvor Emilie Frederiksen dog kunde gribe.

— Saa, den ene „Dreng“ lod sig dratte ned fra Grenen midt i Klyngen.

— Fler til Dig, raabte den anden, og han kastede nogle Kirsebær til Ida. Men da laa allerede alle Mand under Træerne paa Græsset.

— Gud, hvor er her rart, sagde Emilie og strakte Fødderne langt fra sig.

— Ja, sagde Ida og fik næsten Taarer i Øjnene; hun vidste ikke, hvordan hun var kommen i den Stemning, bedrøvet eller ligesom urolig — lige fra da hun sad derinde hos Fru Lund.

Emilie laa og saá ned ad sin Nederdel, der bar Mærker af tre knuste Kirsebær: